

mærkninger af den ganske simple Grund, at det kun er et Skema, hvis virkelige Indhold vi ikke bliver bekendt med, før Finansudvalget har haft Forslaget til Behandling, og som først faar sin endelige Skikkelse, naar Forslag til Tillægsbevillingsloven foreligger til næste Aar. Hvad angaar Statsregnskabet for 1917—18' og de Meddelelser om den finansielle Situation i det løbende Finansaar, som Ministeren fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse, da er det jo kun glædeligt, at Ministeren synes at nære den Anskuelse, at vi til Trods for de vældigt stigende Udgifter har Udsigt til at kunne naa Dækning, uden at Statsgælden forhøjes paa afskrækkende Vis. Men dette opnaas ganske vist kun ved en Forøgelse af Skatterne, særlig de direkte Skatter, paa en Maade, som ingen blot for et Par Aar tilbage kunde have tænkt sig selv i den vildeste Fantasi. Medens Skatten paa Indtægt og Formue saaledes i 1915—16 kun udgjorde 30½ Mill. Kr., havde den i det sidste Aar, for hvilket Regnskabet foreligger, 1917—18, naaet et Beløb af over 239 Mill. Kr., et Beløb, som efter den eventuelle Vedtagelse af de forleden behandlede Skattelovforslag, vil stige yderligere. Om disse Skattelove har min Gruppens Ordfører for faa Dage siden udtalt sig i Almindelighed, og jeg kan henholde mig til hans Udtalelser. Jeg indrømmer, at der i en Tid, hvor Pengene er rigeligt til Stede, er noget tiltalende ved, at Staten gennem Skatter søger øjeblikkelig Dækning for de voldsomme Udgifter. Men jeg kan ikke se bort fra, at der ogsaa vilde være noget berettiget i at lægge Byrderne over paa Efterslægten i ikke helt ringe Omfang. Thi vel vilde denne Efterslægt paa Grund af den Pengeknaphed, der efter al Sandsynlighed vil indtræde, i og for sig føle Byrderne tungere, men Efterslægten vilde ikke kunne være tjent med, om vor Tids Erhvervsliv igennem en overdreven Beskatning udtømmer sine Kræfter.

Under Adressedebatten i Sommer rejste jeg Kravet om Forbedring af Tjenestemændenes Kaar, og min Henstilling til Regeringen havde den ønskede Virkning. Der er imidlertid en ikke ringe Klasse af Tjenestemænd, der gør Arbejde for Staten uden at have faaet Del i det Løn- og Dyrtidstillæg, som blev bevilget af Rigsdagen i sidste Samling. Det er dem, der lønnes af Amtmænds, Amtsforvalteres, Retsbetjentes og andres Kontorholdsvederlag. Dem blev der sidst tænkt paa i Foraaret, da der vedtoges Love om overordentligt Tilskud til Kontorholdsgodtgørelse, beregnet paa at skaffe disse gennemgaaende lavt gagerede

Personer et Dyrtidstillæg noget højere end det, der blev tiltænkt dem Aaret i Forvejen. Men dette Dyrtidstillæg er efter min Mening ganske utilstrækkeligt i Forhold til Prisstigningen paa Livsfornødenheder, og mange af disse Personer har netop sidste Aar haft et overordentligt stort Ekstraarbejde. Saaledes har Personalet i Amtstuerne haft et meget betydeligt Ekstraarbejde som Følge af Opkrævning af Kornafgift, af Merindkomst- og Tillægsskatten samt paa Grund af Ejendomsskyldopkrævningen. De har anmodet om at faa et Honorar i den Anledning; men man har desværre ment ikke at kunne tage Hensyn dertil. Jeg tillader mig nu at rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om den højtærede Minister er betænkt paa at fremkomme med et Forslag, hvorigenem der kan skaffes de paagældende Fuldmægtige, Assistenten og Skrivere en Forbedring i deres økonomiske Kaar, svarende til, hvad Staten har fundet det rimeligt at tilstaa de af den direkte lønnede Tjenestemænd. Trangen hos dem, jeg her har omtalt, er sikkert ikke mindre end hos de egentlige Tjenestemænd, og det er kun meget faa af dem — som Førstefuldmægtigene ved Retskontorerne — der kan regne med betydelige Biindtægter.

I denne Forbindelse skal jeg paa given Foranledning opfordre den højtærede Minister for offentlige Arbejder til snart at besvare den Henvendelse, der for Maaneder siden er rettet til ham af Dansk Postforening om en Forhøjelse af det rejsende Personales Rejsetillæg. Efter Loven for Postvæsenets Styrelse udgør det 18 Øre pr. Time med et Tillæg af 8 Øre for Nattimerne fra 11 til 5, hvilket Beløb siden 1. April er forhøjet med 15 pCt. Det er Penge, som skal dække de vedkommende Tjenestemænds Udgifter under Fraværelse fra Hjemmet, men disse Udgifter er steget med langt mere end 15 pCt. Dansk Postforening har andraget om, at Forhøjelsen nu maatte blive sat til 50 pCt., hvilket utvivlsomt ikke kan kaldes uberettiget, men under alle Omstændigheder fortjener Andragendet dog et Svar, og der er, efter hvad der meddeles mig, nu gaaet over fire Maaneder, siden det indsendtes til den højtærede Minister.

Venstres Finanslovsordfører kom i sin Tale ind paa Ønskeligheden af, at Rigsdagen nedsatte et Udvalg, som havde den særlige Opgave at repræsentere Rigsdagen over for Regeringen, særlig i udenrigspolitiske Anliggender. Vi kan give det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard)